

Izvēle ir jūsu

Bīskaps Ričards C. Edžlijs
pirmais padomnieks prezidējošā bīskapībā

Izvēlieties ticību, nevis šaubas; izvēlieties ticību, nevis nezināmo un neredzēto; un izvēlieties ticību, nevis pesimismu.

Mēs dzīvojam izcilākajā no visu laiku atklāšanām — laikā, ko pagātnes pravieši ar nepacietību gaidīja, par ko pravietoja un, es domāju, pēc kā ilgojās. Tomēr, pat ar visām Debesu svētībām, kas mums piešķirtas, Sātans, kas aizvien ir ļoti reāls, ir aktīvāks kā jebkad agrāk, un mēs pastāvīgi saņemam pretrunīgus vēstījumus. Eņģelis Moronijs brīdināja jauno pravieti Džozefu Smitu, ka viņa vārds būs par laba un ļauna atziņu visā pasaulē (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:33), un nekad vēl šī pravietojuma papildīšanās nav bijusi acīmredzamāka. Pravietis par savu liecību atdeva savu dzīvību, un uzbrukumi turpinās pret Baznīcu un pat pret pašu Glābēju arī šodien. Glābēja realitāte, Viņa Izpirkšanas upuris un tā universālais pielietojums attiecībā uz mums visiem tiek apšaubīts un bieži noraidīts kā mīts vai kā vāju un neizglītotu cilvēku nepamatota cerība. Turklāt evaņģēlija Atjaunošanas realitāte šajās pēdējās dienās aizvien tiek apšaubīta. Pastāvīga šādu vēstījumu saņemšana var radīt apjukumu, šaubas un pesimismu, kas ir vērsti pret tām pamata patiesībām, kurām mēs ticam, mūsu ticībai Dievam un mūsu nākotnes cerībai.

Tā var būt mūsu pasaules realitāte, taču mēs joprojām varam izvēlēties, kā mēs uz to reaģējam. Kad tiek apšaubīta mūsu svētā doktrīna vai uzskati, tā ir mūsu iespēja iepazīt Dievu pavisam personiskā un tuvā veidā. Tā ir mūsu iespēja izvēlēties.

Tā kā mūsdienu pasaulē mēs saskaramies ar konfliktiem un izaicinājumiem, es vēlos ieteikt vienu vienīgu izvēli — miera un aizsardzības izvēli, kas ir noderīga visiem. Šī izvēle ir ticība. Apzinieties, ka ticība nav brīva dāvana, kas tiek dota bez nodoma, vēlmes vai pūlēm. Tā nenāk kā rasa no debesīm. Glābējs teica: „Nāciet šurp pie Manis” (Mateja 11:28) un „Klaudziniet, tad jums taps atvērts.” (Mateja 7:7). Tie ir aktīvie darbības vārdi — *nāciet, klaudziniet*. Tās ir izvēles. Tādēļ es saku — izvēlieties ticību. Izvēlieties ticību, nevis šaubas; izvēlieties ticību, nevis nezināmo un neredzēto; un izvēlieties ticību, nevis pesimismu.

Almas klasiskā runa par ticību, kas pierakstīta Almas grāmatas 32. nodaļā Mormona Grāmatā, ir par izvēļu virkni, lai nodrošinātu mūsu ticības attīstīšanu un saglabāšanu. Alma mums sniedza norādījumu izvēlēties. Viņa vārdi mudināja uz rīcību, ko rosina izvēlēties. Viņš izmantoja vārdus *attapties, uzmodināt, pārbaudīt, izmantot, vēlēties, darboties* un *iedēstīt*. Tad Alma paskaidro, ka, ja mēs veicam šīs izvēles un neizmetam sēklu ar savu neticību, „tā sāks briest [mūsu] krūtīs” (Almas 32:28).

Jā, ticība ir izvēle, un pēc tās ir jāticē un tā jāattīsta. Tādējādi mēs esam atbildīgi par savu ticību. Mēs esam atbildīgi arī par ticības trūkumu. Izvēle ir jūsu.

Ir daudz kā tāda, ko es nezinu. Es nezinu tieši, kā organizēta matērija šajā skaistajā pasaulē, kurā mēs dzīvojam. Es neizprotu Izpirkšanas sarežģītību, kādā veidā Glābēja upuris var attīrīt visus cilvēkus, kuri nožēlo grēkus, vai kā Glābējs spēja izciest „visu cilvēku sāpes” (M&D 18:11). Es nezinu, kur atradās Zarahemlas pilsēta, kura minēta Mormona Grāmatā. Es nezinu, kāpēc mani uzskati dažkārt ir pretrunā ar pieņemtajām zinātniskajām vai pasaulīgajām zināšanām. Iespējams, tie ir jautājumi, ko mūsu Debesu Tēvs raksturoja kā „Debesu valstības noslēpumus” (M&D 107:19), kuri tiks atklāti vēlākā laikā.

Taču, lai arī es nezinu visu, es zinu to, kas ir svarīgs. Es zinu vienkāršās un skaidrās evaņģēlija patiesības, kas vada uz glābšanu un paaugstināšanu. Es zinu, ka Glābējs izcieta visu cilvēku sāpes un ka visi cilvēki, kuri nožēlo grēkus, var tikt attīrīti no grēka. Un tam, ko es nezinu vai pilnībā neizprotu, ar manas ticības spēcīgo palīdzību, es pārmetu tiltu pāri aizai un dodos uz priekšu, pieņemot evaņģēlija apsolījumus un svētības. Un tad, kā Alma māca, mūsu ticība mums sniedz pilnīgas zināšanas (skat. Almas 32:34). Dodoties uz priekšu nezināmajā, esot apbruņoti tikai ar cerību un vēlēšanos, mēs parādām savu ticību un savu uzticību Tam Kungam.

Un tā, rīkojoties pēc Almas mācības, izdarīsim izvēli. Izvēlēsimies ticību.

- Ja apjukums un bezcerīgums gulstas pār jūsu prātu, *izvēlieties* attapties un uzmodināt savas spējas (skat. Almas 32:27). Pazemīga tuvošanās Tam Kungam ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu ir taka uz patiesību un Tā Kunga gaismas, zināšanu un miera ceļš.

- Ja jūsu liecība ir nenobriedusi, nepārbaudīta un nestabila, *izvēlieties* izmantot „kaut kriptiņu ticības”, *izvēlieties* pārbaudīt Viņa vārdus (skat. Almas 32:27). Glābējs paskaidroja: „Ja kāds grib darīt Viņa prātu, tas sapratīs, vai Mana mācība ir no Dieva vai Es runāju pats no Sevis.” (Jāņa 7:17)

- Kad loģika, saprāts vai personīgais intelekts nonāk konfliktā ar svētajām mācībām un doktrīnu, vai jūsu uzskatiem uzbrūk pretrunīgi vēstījumi kā ugunīgas bultas, ko aprakstīja apustulis Pāvils (skat. Efeziešiem 6:16), *izvēlieties* neizmest sēklu no savas sirds aiz neticības. Atcerieties, ka mēs nesaņemsim liecību, līdz mūsu ticība nebūs pārbaudīta (skat. Etera 12:6).

- Ja jūsu ticība ir pārbaudīta un nobriedusi, *izvēlieties* to kopt „ar lielu rūpību” (Almas 32:37). Lai cik stipra būtu mūsu ticība, tai uzbrūkot visiem tiem sajauktajiem vēstījumiem, tā var kļūt ļoti trausla. Tai nepieciešama pastāvīga stiprināšana, regulāri studējot Rakstus, lūdzot Dievu un pielietojot Viņa vārdu.

Kad mācekļi vaicāja Jēzum, kādēļ viņi nespēja izdzīt ļauno garu, ko viņi nupat bija redzējuši Jēzu izdarām, Jēzus atbildēja: „Ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš, tad jūs sacīsit šim kalnam: pārceļies no šejienes uz turieni, — un tas pārceļies” (Mateja 17:20). Es nekad neesmu bijis par liecinieku īsta kalna pārceļšanai. Taču, pateicoties ticībai, es esmu redzējis, ka tiek pārceļts šaubu un izmisuma kalns cerībā un optimismā. Pateicoties ticībai, es esmu personīgi bijis par liecinieku tam, ka grēku kalns tiek aizvietots ar grēku nožēlošanu un piedošanu. Un, pateicoties ticībai, es esmu personīgi bijis par liecinieku

tam, ka sājpu kalns tiek aizvietots ar mieru, cerību un pateicību. Jā, es esmu redzējis kalnus pārceļamies.

- Pateicoties savai ticībai, es esmu aktivizējis savu priesterības spēku un esmu baudījis evaņģēlija saldumu, un esmu pieņēmis glābšanas priekšrakstus.
- Pateicoties savai ticībai, es pārvaru grūtības un sarežģījumus dzīvē ar mieru un pārliecību.
- Pateicoties savai ticībai, es esmu spējis jautājumus un pat šaubas pārvērst par pārliecību un izpratni.
- Pateicoties savai ticībai, es tuvojos nezināmajam, neredzamajam un neizskaidrojamam ar nešaubīgu pārliecību.
- Un, pateicoties savai ticībai, pat šķietami sliktākajos brīžos, es ar mieru un pateicību atzīstu, ka patiesībā tie ir paši labākie brīži.

Un, kad mēs izvēlamies ticību un tad stiprinām to ar pilnīgām zināšanām par Tā Kunga lietām, tad mēs izmantojam vārdus „es liecinu” vai „es zinu”. Es esmu personīgi iedēstījis šo sēklu savā sirdī un savas dzīves laikā esmu centies kopt šo sēklu līdz pilnīgām zināšanām. Un šodien, stāvot šeit, es liecinu, ka Jēzus ir Kristus, pasaules Pestītājs. Bez tam es liecinu, ka Džozefs Smits bija Dieva praviets un dzīvs instruments, ko Tas Kungs lietoja, lai atgrieztu uz Zemes pilnīgo un patieso Jēzus Kristus evaņģēliju. Es liecinu, ka prezidents Tomass S. Monsons ir Tā Kunga praviets šodien. Turklāt izvēle ticēt ir jūsu un mana. Izvēlēsimies ticību. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.